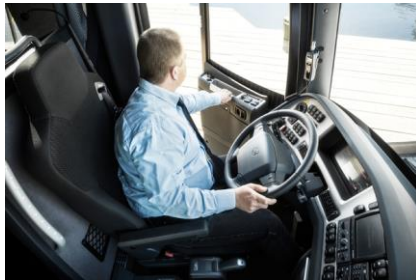

Gåsasteget är lyhörd och vill man se en förändring kan man ge förslag med kreativa idéer och engagera sig.

Lunds dansklubb Gåsastegets klubbtidning Gåsabladet kommer ut flera gånger per år

TANKAR OM DANS. För få män och för lite ungdomar som vill lära sig dansa bugg är några av de problem som drabbar alla oss dansare. Det är viktigt att få nybörjaren att fortsätta dansa så att det blir tillväxt i dansvärlden så att vi som gillar dans kan fortsätta njuta av dans. I ett par kommande blad fokuserar vi på ämnet. Ett intressant inlägg i debatten är hämtat från danshatten och kan kanske ge lite nya impulser till alla oss dansare.

FÖR MÅNGA FÖLJARE OCH FÖR LITE FÖRARE.

Problemet är ju att det finns färre förare än följare. Målet bör vara att öka antalet förare så att fler kan dansa samtidigt och i den tanken uppstår följande frågor:

- Hur får vi fler män till dansgolvet? (Jag väljer att fokusera på män här till skillnad från förare, eftersom jag har machokulturen i fokus.)
- Hur får vi personer att stanna kvar på dansgolvet?

Jag tror att dessa två frågor är lika viktiga och att de är någonting som bör behandlas av dansvärlden.

Hur får vi fler män till dansgolvet?

Jag upplever att män tycker att: Det är häftigt med en man som kan dansa men det är samtidigt pinsamt och fånigt att lära sig att dansa. "Machokulturen" gör att de inte känner sig bekväma när de försöker lära sig att dansa och den kulturen blir alltså ett gissel som hindrar män från att lära sig att dansa. Det finns naturligtvis andra anledningar också men jag tror att det här är huvudanledningen till varför män inte lär sig att dansa och om vi ska få fler män på dansgolvet så behöver vi bemöta det.

En man som funderar på att lära sig dansa men som är låst i "machokulturen" kan behöva prata med en man som dansar, som inte är rädd för vad andra tycker om att han dansar. Män som dansar och som pratar fritt och positivt om dansande, avdramatiserar dansen och tar bort udden av det obekväma. Alltså är det av vikt att vi som är "dansande män" otvingat pratar om vår hobby/livsstil med andra män och att vi dementerar fördomar om hur det är att dansa.

En annan sak som är viktig här är att det måste finnas ett intresse hos en person som ska lära sig att dansa. Det är ganska osannolikt att en person som blir tjatad på att prova en danskurs kommer att stanna i danskulturen för det finns redan en negativ känsla i att bli tjatad på. Återigen om vi ska få fler män till dansgolvet så måste det vara otvingat.

Självklart så finns det andra saker som gör att personer drar sig för att börja dansa men jag tror att dessa är kärnan i att få män att prova och samtidigt ha en positiv känsla.

Hur får vi personer att stanna kvar på dansgolvet?

Många personer slutar att dansa under första danskursen eller väljer att inte gå någon mer kurs efter att första kursen är slut. Det beror kanske på att de inte hittar glädjen, inte känner att de lär sig eller helt enkelt inte förstår vad de gör.

Det är min övertygelse att de mest kompetenta instruktörerna man har att tillgå bör leda den inledande kursen i respektive dans. Med kompetent menar jag då pedagogisk och inte dansant. Du behöver inte ha en grym dansare som instruktör på din första kurs för att bli inspirerad att lära dig mer, men du behöver ha någon som ser till att gruppen har roligt, att alla utvecklas och känner att de utvecklas och att de som behöver mer stöd har möjlighet att få det. Det finns ingen som helst garanti för att en grym dansare kan ge gruppen detta men en god pedagog kan det.

Tony Irving skrev på Facebook, för några år sedan, sina tankar om att vem som helst lär ut dans i Sverige, oavsett om de är utbildade eller inte. Även om utbildning i sig inte är en garanti för att man är lämplig som instruktör så är den i alla fall ett steg på vägen. Sedan behöver instruktören ha en lämplig personlighet för att passa som instruktör också. Jag har tolkat Irvings inlägg som att det handlar om vikten av den pedagogiska aspekten av att vara instruktör. Det vill säga hur man lägger upp sin kurs, hur man arbetar med dansglädje, hur man svarar på frågor, hur man håller en röd tråd genom

kursen, hur man arbetar med teknik och att man har en plan med varför man lär ut en figur eller gör en övning. Och jag håller helt med honom i det för det är jätteviktigt att den som går en kurs både känner glädje, att den förstår och att den känner att den blir bättre. Om inte alla dessa delar finns så kommer deltagaren att sluta dansa om hen inte har en enorm motivation redan från början och det är det långt ifrån alla som har det.

En annan viktig parameter som är att det tar tid att lära sig dansa och det behöver de som lär sig att dansa förstå. Det är viktigt att de förstår att det tar tid att lära sig att dansa som deras förebilder gör och att man absolut inte ska jämföra sig med andra personer. En del har mer talang än andra men talang tar oss bara en bit på vägen, det är hårt arbete som gör dig till en kompetent dansare. Om inte det tänket finns på plats när man gör sitt första besök på en socialdans är risken stor att man skräms iväg.

Ytterligare en sak som vi behöver tänka på är vad vi sätter för förväntningar hos den nybörjare som ska ta sig ut på sin första socialdans. Oavsett vad du tycker om det så finns det personer som tackar nej när de blir uppbadna och det MÅSTE nybörjaren vara införstådd med. Om någon säger till nybörjaren innan hen går ut och dansar att man inte får säga nej, och hen sedan får ett nej så kommer hen att ta det personligt trots att ett nej till en okänd person handlar om personen som säger nej och inte om den som frågar. Det är heller inte lämpligt att nybörjaren ska tacka ja till någon som den känner obehag inför eller som på annat sätt inte känns bra för nybörjaren. Om en nybörjare råkar ut för något av detta så kan det förstöra hela upplevelsen och dessutom sätta spår som gör socialdans till något negativt. Vi bör naturligtvis uppmuntra dem att dansa med andra än de som de kommer med men inte sätta krav på dem att göra det.

Avslutningsvis

Det finns naturligtvis andra saker som påverkar om någon börjar dansa och om de stannar kvar i dansvärlden. Men om en person kommer in i dansvärlden och får en positiv känsla av upplevelsen så kommer det att krävas mer innan de ger upp dansen. Jag anser att en god grund för nya dansare är precis det som behövs för att vi ska bli fler som går ut och dansar

Redaktören: Har du synpunkter eller har du något att berätta – skriv till Gåsabladet redaktor@gasasteget.se.

Tillsammans bygger vi vår förening, vi är många som gör lite var! "vi alla hjälps åt"